

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
tel. 257 042 094, ID datové schránky: qr9ab9x
e-mail: arbitr@finarbitr.cz
www.finarbitr.cz

Evidenční číslo: FA/14607/2017
Spisová značka (uvádějte vždy v korespondenci): FA/SU/1681/2016

N á l e z

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 22. 9. 2016 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh ■ (dále jen „Navrhovatel“), proti společnosti Česká spořitelna, a.s., IČO 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, spisová značka B 1171 (dále jen „Instituce“), vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci určení, že Instituci nevzniklo právo na zápis negativního záznamu o Navrhovateli jako dlužníkovi ze smlouvy o hypotečním úvěru č. ■ do bankovního registru klientských informací, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

1 Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatel se domáhá určení, že Instituci nevzniklo právo na zápis negativního záznamu o jeho osobě a osobě jeho bývalé manželky vztahujícího se ke smlouvě o hypotečním úvěru do bankovního registru klientských informací, protože nikdy neměl žádný problém se splácením jakéhokoli úvěru, a požaduje výmaz tohoto záznamu.

Finanční arbitr při zkoumání podmínek řízení z předložených podkladů zjistil, že Instituce a Navrhovatel s ■ (dále jen „Spoludlužník“), uzavřeli dne 23. 11. 2011 smlouvu o hypotečním úvěru č. ■, kterou se Instituce zavázala poskytnout Navrhovateli a Spoludlužníkovi úvěr ve výši 2.302.000,- Kč, a to „výlučně pro účel: uhrazení kupní ceny *Financované nemovitosti; uhrazení veškerých nákladů bezprostředně souvisejících s účelem Úvěru,*“, který se Navrhovatel a Spoludlužník zavázali zajistit zástavním právem k „*Financované nemovitosti*“ a zástavním právem k „*pohledávkám z pojištění Financované nemovitosti (bez pozemků) u pojišťovny akceptované Bankou, případně vinkulace pojistného plnění z tohoto pojištění ve prospěch Banky*“, a který se v prvním období úrokové sazby zavázali splácet měsíčními anuitními splátkami ve výši 10.389,- Kč (dále jen „Smlouva o úvěru“).

Finanční arbitr považuje Navrhovatele za spotřebitele podle § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, protože nezjistil, že by Navrhovatel ve smluvním vztahu s Institucí nevystupoval jako

fyzická osoba, která nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, jak definují spotřebitele hmotněprávní předpisy.

Instituce je bankou podle zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o bankách“), a mezi její hlavní činnosti patří podle § 1 odst. 1 písm. b) zákona o bankách poskytování úvěrů. Instituce je oprávněna k výkonu této činnosti na základě licence udělené Českou národní bankou. Jelikož finanční arbitr při zkoumání podmínek řízení nezjistil žádné skutečnosti, které by zpochybnily, že Instituce v předmětném smluvním vztahu vystupuje v postavení věřitele při nabízení, poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru, považuje finanční arbitr Instituci za instituci ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi.

Smlouva o úvěru představuje smlouvu o úvěru ve smyslu § 497 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“). Právní vztah založený Smlouvou o úvěru je vyloučený z režimu zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“), resp. ve znění účinném od 25. 2. 2013, protože se jedná podle § 2 písm. a) bod 1. zákona o spotřebitelském úvěru o úvěr poskytnutý pro účely bydlení, ve kterém je pohledávka zajištěna zástavním právem k nemovitosti a jehož účelem je nabytí vlastnického práva k nemovitosti.

Bankovní registr klientských informací je společná databáze údajů vytvořená na základě informací, které si vzájemně poskytují banky o smluvních (úvěrových) vztazích mezi bankami a jejich klienty (dále jen „Bankovní registr“), a byl zřízen na základě § 38a odst. 1 zákona o bankách, podle kterého „...se banky a pobočky zahraničních bank mohou vzájemně informovat o bankovním spojení, identifikačních údajích o majitelích účtů a o záležitostech, které vypovídají o bonitě a důvěryhodnosti jejich klientů, a to i prostřednictvím právnické osoby, která není bankou.“. Správcem Bankovního registru je společnost CBCB - Czech Banking Credit Bureau, a.s., IČO 26199696, se sídlem Na Vítězné pláni 1719/4, 140 00 Praha 4.

Finanční arbitr nemůže v řízení vedeném podle zákona o finančním arbitrovi uložit instituci povinnost zajistit výmaz spotřebitele jako svého klienta z Bankovního registru, je však příslušný v řízení vedeném na návrh spotřebitele proti instituci posoudit, zda byly splněny předpoklady pro zápis v Bankovním registru tím, že posoudí, zda informace o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele v souvislosti s úvěrovým vztahem s institucí a sdílené institucí v Bankovním registru odpovídají skutečnosti.

Finanční arbitr je příslušný k rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí, neboť se jedná o spor mezi věřitelem a spotřebitelem při poskytování jiného úvěru ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 písm. c) ve spojení s ustanovením § 3 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona o finančním arbitrovi ve znění účinném od 1. 2. 2016, když k rozhodování tohoto sporu je podle ustanovení § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého soudu.

2 Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel potvrzuje, že společně se Spoludlužníkem uzavřeli s Institucí Smlouvu o úvěru a následně Dodatek č. 2 ke Smlouvě o úvěru, ve kterém se s Institucí dohodli na úpravě podmínek Smlouvy o úvěru, resp. na změně výše měsíční anuitní splátky úvěru v období od 1. 10. 2015 do 31. 12. 2015, která tak v tomto období měla činit 2.600,-Kč.

Navrhovatel tvrdí, že následně zjistil, že je „z důvodu restrukturalizace úvěru“ společně se Spoludlužníkem veden v Bankovním registru.

Navrhovatel namítá, že „...nikdy neměl žádný problém se splácením jakéhokoliv úvěru“, a proto nesouhlasí s tím, že „...byl Českou spořitelnou označen v registru jako dlužník“, a žádá, aby Instituce provedla výmaz záznamu o restrukturalizaci úvěru ze Smlouvy o úvěru z Bankovního registru u jeho osoby a osoby Spoludlužníka.

3 Tvrzení Instituce

Instituce potvrzuje, že s Navrhovatelem a Spoludlužníkem uzavřela Smlouvu o úvěru, jakož i Dodatek č. 2, přičemž smluvní vztah ze Smlouvy o úvěru stále trvá a jsou z něj společně a nerozdílně zavázáni Navrhovatel a Spoludlužník.

Instituce argumentuje, že Bankovní registr není „registrem dlužníků v negativním smyslu tohoto slova, jak se Navrhovatel zřejmě domnívá...“ přičemž se odvolává na jeho skutečný účel tak, jak vyplývá z § 38a odst. 1 zákona o bankách, tj. jedná se o registr klientských informací, jehož prostřednictvím se banky v rámci plnění své zákonné povinnosti prověřovat úvěruschopnost žadatelů o úvěr vzájemně informují o záležitostech, které vypovídají o bonitě, důvěryhodnosti a platební morálce jejich klientů.

Instituce vysvětluje, že v Bankovním registru jsou evidovány informace o klientech – fyzických osobách zavázaných vůči bankám v rámci úvěrového či zajišťovacího vztahu, které jsou průběžně na měsíční bázi doplňovány o údaje o aktuální výši závazků a průběhu jejich splácení, a „[p]okud dojde v průběhu úvěrového vztahu ke změně podmínek původně sjednaných v úvěrové smlouvě, např. k posunutí či odložení splátek, ke změně jejich výše, apod., jak tomu bylo v případě Navrhovatele, projeví se tato skutečnost samozřejmě příslušným způsobem i v BRKI (rozuměj Bankovní registr – pozn. finančního arbitra).“

K označení položky „nejhorší status“ uvedené ve Výpisu z registru Instituce tvrdí, že se jedná „pouze o informaci o nejhorším statusu evidovaném u daného obchodního případu v průběhu jeho evidence v BRKI (rozuměj Bankovním registru),“ nikoliv o „údaj o nejhorším statusu z celkové škály možných statusů evidovaných v BRKI (rozuměj Bankovním registru).“

Status „Restrukturalizovaný úvěr I.“ pak označuje skutečnost, že před provedením restrukturalizace úvěru byly na úvěru evidovány dlužné splátky po splatnosti. V případě, že by před provedením restrukturalizace nebyly na úvěru evidovány žádné dlužné splátky po splatnosti, byl by v Bankovním registru u takového úvěru evidován status „Restrukturalizovaný úvěr II.“

K záznamu týkající se osoby Navrhovatele v Bankovním registru evidovanému pod označením „Nejhorší status: Restrukturalizovaný úvěr I.“ Instituce argumentuje, že tento záznam reflektuje skutečnost, že před restrukturalizací úvěru Navrhovatele ze Smlouvy o úvěru byly na tomto úvěru evidovány dlužné splátky po splatnosti, což je zřejmé z předloženého přehledu splácení tohoto úvěru Navrhovatelem.

4 Pokus o smír

Finanční arbitr v souladu s ustanovením § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi vyzval účastníky řízení ke smírnému vyřešení sporu. Smírného řešení se mezi stranami sporu před vydáním tohoto rozhodnutí finančnímu arbitrovi nepodařilo dosáhnout.

5 Právní posouzení

Finanční arbitř podle ustanovení § 12 odst. 1 a 3 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Finanční arbitř při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné podklady.

Finanční arbitř při rozhodování aplikuje rozhodné psané právo, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitř se tam, kde je to možné, opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů, Ústavního soudu nebo Soudního dvora Evropské unie. Finanční arbitř tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra přezkoumávat, rozhodnutí finančního arbitra jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

Předmětem sporu mezi Navrhovatelem a Institucí je posouzení, zda Instituce ve vztahu k Navrhovateli postupovala v souladu se zákonem a smluvními ujednáními, když sdílela informace o Navrhovateli ve vztahu k restrukturalizaci úvěru ze Smlouvy o úvěru v Bankovním registru.

5.1 *Skutková zjištění*

Ze Smlouvy o úvěru finanční arbitř zjistil, že Instituce se zavázala poskytnout Navrhovateli a Spoludlužníkovi úvěr ve výši 2.302.000 Kč a Navrhovatel a Spoludlužník se ho zavázali v prvním období úrokové sazby splácet měsíčními splátkami ve výši 10.389 Kč, přičemž první období úrokové sazby podle čl. III. odst. 1 „končí dne 31. 10. 2016.“

Z Žádosti o restrukturalizaci úvěru finanční arbitř zjistil, že Navrhovatel a Spoludlužník požádali Instituci o restrukturalizaci úvěru ze Smlouvy o úvěru, resp. požádali „o dočasné snížení splátek u úvěru č.: ■, Požadovaná výše splátky: 8000 Kč, Požadovaný počet měsíců, po které bude splátka snížena: 3 počínaje 10/2015“.

Z Dodatku č. 2 finanční arbitř zjistil, že Instituce se s Navrhovatelem a Spoludlužníkem v bodu 3.1 písm. a) tohoto dodatku dohodla na úpravě ustanovení Smlouvy o úvěru, a to tak, že „měsíční anuitní splátka pro období od 1. 10. 2015 do 31. 12. 2015 bude činit 2.600,00 Kč. V důsledku dočasného snížení splátky v rámci restrukturalizace úvěru dochází ke změně výše splátek úvěru, počínaje první splátkou, která má být zaplacená dne 31. 1. 2016. Nová výše každé splátky je 10.489,00 Kč. Ostatní podmínky splácení se nemění.“

Z Výpisu z registru finanční arbitř zjistil, že k osobě Navrhovatele nechala Instituce zapsat do Bankovního registru následující údaje:

„Typ kontraktu: Hypotéka; Fáze: Existující; Role: Žadatel; Datum zahájení: 29.11.2011; Datum ukončení: 31.01.2042; CCB kód: ■; Kód operace: ■ FAC: 0; Finanční instituce: ČESKÁ SPOŘITELNA, A.S.; Datum poslední aktualizace: 30.06.2016; Způsob platby: Převod z běžného účtu; Hmotné ručení: Zástava nemovitého majetku; Celková částka úvěru: 2 302 000; Počet splátek: 361; Periodicita: měsíční splátky; Výše následující splátky: 10 489; Datum následující splátky: 31.07.2016; Výše měsíční splátky: 10 489; Zbývajících jistina: 2 115 550; Počet zbývajících splátek: 307; Datum poslední platby: 30.06.2016; Počet nesplacených splátek po splatnosti: 0; Maximální počet nespl. splátek/Počet měsíců: 1/8; Maximální nesplacená částka: 10 374; Datum maximální nesplacené částky: 30.09.2015; Datum poslední delikvence:

31.10.2015; Nejhorší status: Restrukturalizovaný úvěr I.; Datum nejhoršího statusu: 30.06.2016.“

Z tabulky obsažené ve Výpisu z registru označené „Profil splácení“ finanční arbitr dále zjistil, že „Status: Restrukturalizovaný úvěr I.“ byl u úvěru ze Smlouvy o úvěru zaznamenán poprvé v měsíci 10/2015, a poté byl zaznamenán v každém následujícím měsíci až do měsíce 6/2016, kdy byl vyhotoven Výpis z registru.

Dále je v tabulce označené jako „Profil splácení“ zaznamenán k měsíci 2/2015 „Počet nespl. splátek: 1; Dny po splatnosti: 1; Nesplacená částka po splatnosti: 10 374“; k měsíci 03/2015 „Počet nespl. splátek: 1; Dny po splatnosti: 1; Nesplacená částka po splatnosti: 10 374“; k měsíci 04/2015 „Počet nespl. splátek: 1; Dny po splatnosti: 1; Nesplacená částka po splatnosti: 10 374“; k měsíci 06/2015 „Počet nespl. splátek: 1; Dny po splatnosti: 1; Nesplacená částka po splatnosti: 3“; k měsíci 09/2015 „Počet nespl. splátek: 1; Dny po splatnosti: 1; Nesplacená částka po splatnosti: 10 374“; k měsíci 10/2015 „Počet nespl. splátek: 1; Dny po splatnosti: 1; Nesplacená částka po splatnosti: 2 600“.

Z výpisu z úvěrového účtu Navrhovatele finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel byl v období od 1. 7. 2014 do 30. 6. 2016 v prodlení s úhradou pěti pravidelných měsíčních splátek úvěru ze Smlouvy o úvěru, a to splátky splatné 28. 2. 2015, kterou Navrhovatel uhradil až dne 2. 3. 2015, dále splátky splatné 31. 3. 2015, kterou Navrhovatel uhradil až dne 2. 4. 2015, splátky splatné 30. 4. 2015, kterou Navrhovatel uhradil až dne 3. 5. 2015, splátky splatné 30. 9. 2015, kterou Navrhovatel celkově uhradil až dne 5. 10. 2015 a splátky splatné 31. 10. 2015, kterou Navrhovatel uhradil až dne 2. 11. 2015.

5.2 Rozhodná právní úprava

Instituce a Navrhovatel se Spoludlužníkem uzavřeli Smlouvu o úvěru za účinnosti obchodního zákoníku.

Smlouva o úvěru jako smluvní typ je ve smyslu § 261 odst. 3 písm. d) obchodního zákoníku tzv. absolutním obchodem, který se bez ohledu na povahu jeho účastníků řídí vždy obchodním zákoníkem. Tím však není dotčeno použití ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), v otázkách, které obchodní zákoník neupravuje, na základě výslovného zmocnění obsaženého v § 1 odst. 2 obchodního zákoníku.

Podle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „nový občanský zákoník“), který nabyl účinnosti 1. 1. 2014 a který nahradil občanský i obchodní zákoník, se tímto zákonem (myšleno novým občanským zákoníkem) „řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti“, přičemž podle odstavce 3 se právní poměry, na které se nevztahuje odstavec druhý (práva osobní, rodinná a věcná), a „vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí činnosti tohoto zákona“ řídí dosavadními právními předpisy, tedy obchodním zákoníkem a občanským zákoníkem.

Smlouva o úvěru je současně smlouvou spotřebitelskou podle hlavy páté části první občanského zákoníku, když na jedné straně stojí Instituce jako osoba, která při uzavírání a plnění Smlouvy o úvěru jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, a na straně druhé Navrhovatel a Spoludlužník jako spotřebitelé.

Na Smlouvu o úvěru se nepoužije úprava zákona o spotřebitelském úvěru, protože z jeho režimu je smlouva vyloučena, a nepoužije se ani právní úprava zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „nový zákon o spotřebitelském úvěru“), protože tento zákon

nabyl účinnosti až dne 1. 12. 2016 a podle přechodného ustanovení § 164 tohoto zákona platí, že „[n]ení-li dále stanoveno jinak, řídí se práva a povinnosti ze smlouvy o spotřebitelském úvěru uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.“

Vzhledem k tomu, že Smlouvu o úvěru i Dodatek č. 2 uzavřeli Navrhovatel a Spoludlužník s Institucí před nabytím účinnosti nového zákona o spotřebitelském úvěru a současně finanční arbitr nezjistil, že by si Navrhovatel a Spoludlužník s Institucí sjednali, že se jejich práva a povinnosti ze Smlouvy o úvěru, resp. Dodatku č. 2, budou ode dne nabytí účinnosti nového zákona o spotřebitelském úvěru řídit tímto zákonem, finanční arbitr posuzoval tento závazkový vztah podle příslušných ustanovení obchodního a občanského zákoníku.

Zápis do Bankovního registru se řídí zejména úpravou obsaženou v zákoně o bankách, a to ve znění účinném ke dni provedení záznamu, který je předmětem tohoto sporu.

5.3 Rozhodná smluvní úprava

Podle čl. 2.3 Všeobecných obchodních podmínek, které podle čl. VIII. odst. 1 Smlouvy o úvěru Navrhovatel obdržel, seznámil se a souhlasil s nimi, platí, že „[b]anka je povinna pro účely Bankovních obchodů zjišťovat a zpracovávat osobní údaje klienta včetně rodného čísla, pokud bylo přiděleno. V případě, že Klient odmítne své osobní údaje poskytnout, je Banka povinna realizaci takového obchodu odmítnout. Banka se zavazuje využívat osobní údaje Klienta výhradně pro identifikační účely a při nakládání s nimi plnit a dodržovat veškeré povinnosti stanovené platnou právní úpravou.“

Podle čl. 45 Všeobecných obchodních podmínek pak platí, že „[b]ankovní obchody – znamenají veškeré obchody vznikající na základě smluv uzavřených mezi bankou a Klientem v souvislosti s poskytováním bankovních služeb a produktů a v souvislosti s poskytováním investičních služeb Banky jako obchodníka s cennými papíry.“

V Žádosti o restrukturalizaci úvěru je současně uvedena informace „[b]eru/bereme na vědomí, že informace o posouzení žádosti bude zaznamenána do systému banky a může ovlivnit budoucí poskytnutí dalších produktů u České spořitelny nebo jiné bankovní i nebankovní společnosti.“

5.4 Zápis do Bankovního registru obecně

Podle § 38a odst. 1 věty první zákona o bankách platí, že „[v] rámci plnění povinností postupovat při výkonu své činnosti obezřetně se banky a pobočky zahraničních bank mohou vzájemně informovat o bankovním spojení, identifikačních údajích o majitelích účtů a o záležitostech, které vypovídají o bonitě a důvěryhodnosti jejich klientů, a to i prostřednictvím právnické osoby, která není bankou.“

Podle § 38a odst. 1 věty druhé a třetí zákona o bankách však také platí, že „[m]ajetkový podíl na této právnické osobě mohou mít pouze banky, které jsou povinny zajistit, že tato právnická osoba bude zachovávat získané údaje v tajnosti a chránit je před zneužitím. Banka a pobočka zahraniční banky je povinna k získaným údajům o klientech jiné banky a pobočky zahraniční banky přistupovat tak, jako by šlo o údaje o jejich vlastních klientech.“

Banky mohou sdílet informace o svých klientech na základě zákonného zmocnění, aniž by k tomu potřebovaly souhlas svých klientů. Tyto údaje musí být samozřejmě zpracovávány v souladu se zákonem o bankách a zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“).

Podle zákona o ochraně osobních údajů má banka při nakládání s osobními údaji dlužníků postavení tzv. správce osobních údajů a společnost CBCB postavení zpracovatele osobních údajů. Podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů má správce osobních údajů (banka) povinnost zpracovávat pouze přesné osobní údaje, které získal v souladu s tímto zákonem. Pokud správce zjistí, že jsou údaje nesprávné, má povinnost je opravit případně zlikvidovat, není-li oprava možná.

Tomu odpovídají práva subjektu osobních údajů, v tomto případě Navrhovatele, uvedená v § 21 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů; podle uvedeného ustanovení každý, kdo zjistí nebo se domnívá, že správce nebo zpracovatel provádí zpracování jeho osobních údajů v rozporu s ochranou jeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, zejména jsou-li osobní údaje nepřesné s ohledem na účel jejich zpracování, může (a) požádat správce nebo zpracovatele o vysvětlení, nebo (b) požadovat, aby správce nebo zpracovatel odstranil takto vzniklý stav – např. blokováním, provedením opravy, doplněním nebo likvidací osobních údajů. Je-li taková žádost shledána oprávněnou, správce nebo zpracovatel odstraní neprodleně závadný stav. Jak správce, tak zpracovatel přitom odpovídají za škodu, která by zpracováním nesprávných osobních údajů mohla vzniknout.

Z veřejně dostupných informací vyplývá, že informace o klientech jsou v Bankovním registru evidovány po dobu trvání smluvního vztahu (úvěrové smlouvy), resp. závazků z něj a následně další čtyři roky. Pokud smlouva s klientem nebyla uzavřena, jsou informace uchovány po dobu jednoho roku. Případné promlčení dluhu přitom nemá na zápis v Bankovním registru přímý vliv, neboť promlčením dluh nezaniká, pouze se stává díky námitce promlčení soudně nevymahatelným. Jinými slovy, i po uplynutí promlčecí doby dluh trvá, avšak pokud by jej věřitel po dlužníkovi vymáhal soudní cestou, může se dlužník bránit námitkou promlčení.

Z výše uvedeného vyplývá, že pro posouzení, zda je požadavek klienta na výmaz z Bankovního registru oprávněný, je důležitá řada okolností, zejména zda klient uzavřel s bankou, jako věřitelem úvěrovou smlouvu; zda klient z případně uzavřené úvěrové smlouvy uhradil vůči věřiteli veškeré své závazky řádně a včas; zda a v jakém rozsahu klient udělil bance souhlas se zpracováním osobních údajů a jejich předáváním třetím osobám; jaké informace jsou o klientovi v Bankovním registru vedeny a od jakého data.

Pokud jde o význam statusů „*Restrukturalizovaný úvěr I.*“ a „*Restrukturalizovaný úvěr II.*“ evidovaných v Bankovním registru, z pravidel komunikace mezi Bankovním registrem a účastníky registru, resp. ze sjednocujícího metodického pokynu pro uživatele Bankovního registru, kterým je i Instituce, vyplývá, že do Bankovního registru jsou zasílány měsíčně informace o stavu jednotlivých úvěrových obchodů prostřednictvím datových vět s kódy, které dle metodiky označují význam a status zasláné informace.

Kód A přitom označuje informaci o restrukturalizovaném úvěru s předchozími dlužnými splátkami, tj. úvěr se statutem „*Restrukturalizovaný úvěr I.*“, a kód R označuje informaci o restrukturalizovaném úvěru bez předchozích dlužných splátek, tj. úvěr se statutem „*Restrukturalizovaný úvěr II.*“.

5.5 Zápis Navrhovatele do Bankovního registru

Navrhovatel byl smluvní stranou Smlouvy o úvěru i Dodatku č. 2, jehož obsahem je ujednání o restrukturalizaci úvěru ze Smlouvy o úvěru, resp. ujednání o změně výše splátek tohoto úvěru v období od měsíce 10/2015.

Finanční arbitr z výpisu z úvěrového účtu Navrhovatele zjistil, že Navrhovatel byl v období před restrukturalizací úvěru ze Smlouvy o úvěru v prodlení s úhradou pěti pravidelných měsíčních splátek tohoto úvěru.

Záznam „*Restrukturalizovaný úvěr I.*“ uvedený v Bankovním registru u osoby Navrhovatele v souvislosti s úvěrem ze Smlouvy o úvěru proto odpovídá skutečnosti, když se jedná o restrukturalizovaný úvěr, s jehož splácením byl v prodlení. Záznam v Bankovním registru u osoby Navrhovatele současně obsahuje podrobné údaje o rozsahu prodlení.

Finanční arbitr nezjistil, že by Instituce ve vztahu k Navrhovateli postupovala v rozporu s právními předpisy, když informace sdílela v Bankovním registru.

6 K výroku nálezů

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů a po jejich pečlivém právním posouzení nezjistil, že by Instituce sdílela v Bankovním registru o Smlouvě o úvěru u osoby Navrhovatele nepravdivé informace, a současně nezjistil, že by záznam „*Restrukturalizovaný úvěr I.*“ uvedený v Bankovním registru u osoby Navrhovatele v souvislosti s úvěrem ze Smlouvy o úvěru neodpovídal skutečnosti.

Finanční arbitr nemůže v řízení stranit ani jedné ze stran sporu. Proto i když rozhodne v neprospěch spotřebitele, je to vždy rozhodnutí vydané podle nejlepšího vědomí a svědomí, spravedlivě a podle práva tak, aby spotřebitele nevystavil nákladnému soudnímu přezkumu; spotřebitel samozřejmě může u soudu požadovat přezkum rozhodnutí finančního arbitra, pokud se tak rozhodne.

Finanční arbitr na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezů.

P o u č e n í :

Účastník řízení může proti tomuto nálezů podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi podat do 15 dnů od jeho doručení tomuto účastníku řízení písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi, přičemž platí, že včas podané námitky mají odkladný účinek.

V Praze dne 21. 9. 2017

otisk úředního razítka

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr